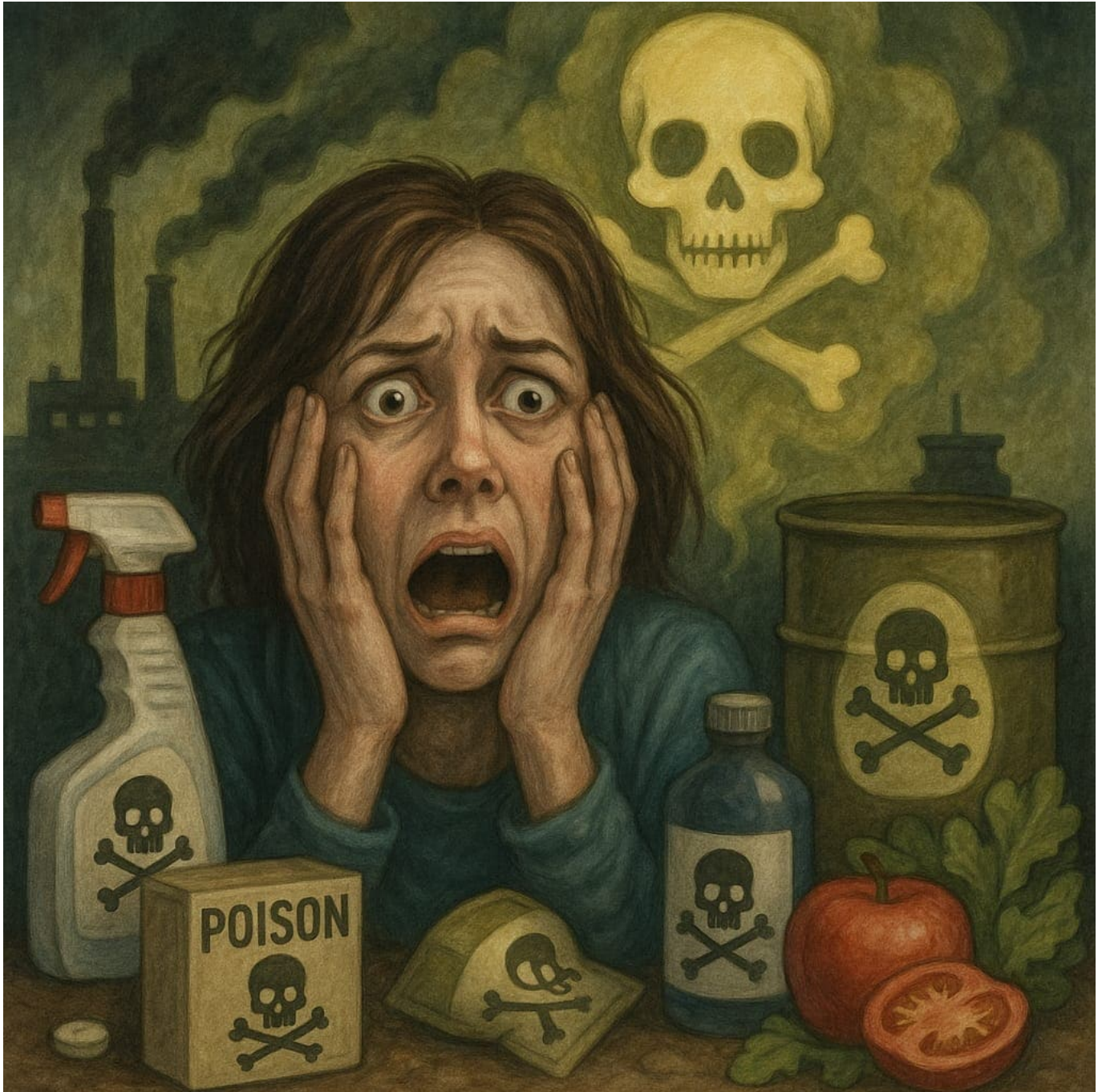

Zamyšlení se nad “Teorií toxinů”

written by Vladimír Bartoš | 27. 12. 2023

Napsal: Vladimír Bartoš

Přemýšlím nad tím, proč se tolik lidí zejména v alternativní scéně upíná k teorii toxinů jako k vysvětlení toho, co způsobuje nemoci. Výroky jako “toxiny jsou všude kolem nás a ve všem co jíme, co používáme, co nás obklopuje”, “tělo se potřebuje pravidelně detoxikovat”, “kvůli toxinům jsme nemocní”, atd... “, jsou běžně používány jako vysvětlení naprosto **různorodých tělesných symptomů** u různých tělesných tkání či orgánů. Hodně mi to připomíná “**virovou teorii**”, která tvrdí, že se neživé nanočástice dostanou do těla a začnou se množit a **způsobují na různých tkáních zcela různorodé tělesné**

symptomy – od pupínek přes “rakovinu” po žloutenku...

Za dva hlavní nedostatky teorie toxinů považují:

1. **Teorie toxinů není nikde podložena něčím, co by se dalo snadno ověřit (falzifikovat) a reprodukovat.** To znamená že tato teorie nesplňuje kritéria vědeckosti. Pokud tedy tělo údajně při rýmě nebo spalničkách atd. detoxikuje, bylo někdy někým jednoznačně potvrzeno, že v těch tělesných výměšcích, pupíncích atd. jsou nějaké toxiny? A jaké? A jaké množství? NIC takového nikde neexistuje!! Jaké množství a jakého “jedu” způsobuje konkrétní symptomy/“nemoci”? Byly všechny děti s diagnózou “spalničky” vytaveni stejnému toxinu, stejnou dobu, atd?? Nebo tvrzení, že se nevyplavené toxiny v těle zapouzdří a vytvoří cystu nebo jiný útvar – kde je reálný důkaz takového tvrzení? Nebo jakým mechanismem by mohly toxiny způsobovat rakovinu (třeba nádor mléčné žlázy)? Jsou v takových nádorech běžně detekované toxiny? Ne. Nebo naopak nekrózu – osteoporózu kostí? Je někde doloženo, že a jak by osteoporózu mohly způsobovat toxiny? A tak by se dalo pokračovat se stovkami různých symptomů a diagnóz na stovkách různých tělesných tkáních. A co volně žijící zvířata? Je někde zmapované a prokázané, že trpí ve zvýšené míře stejnými nemocemi, jako lidé, když žijí ve stejném prostředí, jako my a mají se na ně “sypat” údajně stejné jedy, jako na nás? Nadužívání slova “detoxikace” vnímám podobně, jako vyprávění virologických pohádek, jen místo “virů, vakcín a “protilátek” se používá výraz toxiny a “detoxikace”. Ve spojení s nemocemi je teorie toxinů pouhá TEORIE, bez důkazů, kterými bych si to mohl ověřit.
2. Druhý zásadní nedostatek je pro mě **praktická neuchopitelnost teorie toxinů.** Jak můžu tuto teorii reálně využít? Když neexistují žádné podklady, které by popisovaly, že určité množství určitých toxinů vám způsobí rakovinu, chřipku, diabetes, žloutenku, infarkt, hypertyreózu, vitiligo, lupenku, žaludeční vředy, atd atd., jak to prakticky využijete? JAK se vyhnete těm symptomům (“nemocem”), když nevíte, jaké toxiny, v jakém množství a jakým mechanismem je způsobují? Proč je tolik chronických nemocí, když se tělo pravidelně detoxikuje? Jak se z takových chronických stavů uzdravíte pomocí teorie toxinů? Je to někde zdokumentováno, doloženo, můžu si to ověřit? Jak můžete uchopit něco, co nefunguje podle žádných doložitelných zákonitostí?

Kladu si tedy otázku: když nejsou důkazy pro teorii toxinů a není ani způsob, jak ji prakticky využít pro sebe a své zdraví a zdraví svých blízkých – **proč jí tolik lidí věří?**

Možná je to i proto, že jsme v tomto světě **odmala naučeni věřit tomu, že život je neustálý boj dobra a zla.** Ostatně na podkladu této myšlenky vznikla celá GERM THEORY, tedy představa o zlých patogenních mikroorganismech, které nám ubližují a způsobují nemoci. Koneckonců virologie, jak jsem už psal, je

postavená na představě "viru" (latinsky jed, toxin), který způsobuje různorodé nemoci.

Jsme tedy zvyklí uvažovat v kontextu dobra a zla, vnějších nepřátel. Proto je i myšlenka vnějšího ("všudypřítomného") nepřítele – toxinů – tak přitažlivá a pro mnoho lidí snadno akceptovatelná. **Jeden druh "strašení vnějším nepřítelem" se jen zamění za jiný.**

Když jsem se před desítkami let začal zajímat o zdraví a příčiny nemocí, teorie toxinů mi rozhodně odpovědi nedala. Neměla ani jak, protože je prostě a jednoduše nemá. Byla to naopak psychosomatika, která mi dávala mnohem větší smysl a na některých zdravotních problémech jsem si to mohl i ověřit.

Psychosomatika ale měla taky své limity: neuměla vysvětlit, proč by se některé psychické události měly projevit/somatizovat právě na tom či onom orgánu, té či oné tkáni, různými symptomy, proč někdy na levé či pravé straně těla, atd a v podstatě člověk čelí stejnému problému, jako u teorie toxinů – jak psychosomatiku reálně uchopit a využít? A opět je i zde určitý boj s vnějším i vnitřním prostředím, který se přes psychiku somatizuje jako nepříjemný symptom a já nechápu proč. Ublížuji tedy přes psychiku svému tělu já? Jsem si vlastním "nepřítelem"?

Když jsem před několika lety narazil na [objev 5 biologických přírodních zákonů Dr. Hamera](#), bylo to pro mě jako zjevení! Nejen, že mi potvrdil spojení mezi **psychikou a orgánem**, ale současně vysvětlil, že jde o přirozené a vrozené adaptační programy **řízené mozkem**, které nám pomáhají překonávat nečekané biologické konflikty, se kterými se setkáváme. **Stejně jako zvířatům.** Jsme součást přírody, řešíme stejné konflikty a máme k tomu stejnou biologickou výbavu (viz můj článek [Proč Germánská Nová Medicína není jen další „alternativní medicína“ a proč jelen a vlk nechodí k psychoterapeutovi?](#)). A to vše probíhá podle předem daných pravidel, která jsou jednoduše ověřitelná a reprodukovatelná.

Žádní vnější nepřátelé! Žádné toxiny, "viry", zlé mikroorganismy nejsou příčiny "nemocí"!

To, co označujeme jako "nemoci", jsou jen projevy smysluplných biologických programů. Díky objevu GNM jim můžeme dobře rozumět a můžeme se zbavit strachu z "nemocí" a údajného všudypřítomného zla kolem nás. **Strach je jedna z nejsilnějších emocí** (např. strach ze smrti, strach z nemoci, bolesti, strach o blízké lidi, o živobytí, atd...) a často na podvědomé úrovni spouští různé adaptační biologické programy (SBS). Pokud jsou tyto vrozené programy intenzivní a dlouhé, protože je intenzivní i spouštěcí konflikt strachu, jsou nepříjemné a dlouhé i symptomy fáze hojení, kdy tělo obnovuje původní stav rovnováhy.

Neopodstatněný a neustále živený strach z vnějších hrozeb je pro nás mnohem nebezpečnější, než tyto údajné hrozby samy o sobě.

Dr. Hamer: „Všechny takzvané nemoci mají zvláštní biologický význam. Zatímco dříve jsme považovali Matku Přírodu za omylnou a

měli jsme tu drzost věřit, že neustále dělá chyby a způsobuje poruchy (zhoubné, nesmyslné, degenerativní rakovinné bujení atd.), nyní, když nám padají šupiny z očí, vidíme, že to byla naše nevědomost a pýcha, které byly a jsou jedinou hloupostí v našem vesmíru. Zaslepení jsme na sebe přivolali tuto nesmyslnou, bezduchou a brutální medicínu. Plni úžasu můžeme nyní poprvé pochopit, že **příroda je uspořádaná a že každý jev v ní má smysl a to i v rámci celku. Nic v přírodě není nesmyslné, zhoubné nebo nemocné.**“

(To, že toxické látky mohou způsobit zdravotní diskomfort, případně i vážnější problém či dokonce smrt, rozhodně nepopírám. Je samozřejmě rozumné vyhýbat se možnosti OTRAVY, stejně jako se vyhýbáme riziku zranění. Nenechme se ale paralyzovat strachem!! Tělo přirozeně detoxikuje neustále, především přes orgány jako jsou játra, ledviny, kůže,... A otrava stejně jako fyzické zranění je spíše ojedinělá událost. V případě pochybností o příčině symptomů se to dá lehce rozlišit pomocí CT skenu mozku, případně krevních testů atd. Je na místě také připomenout, že 5 biologických zákonů GNM se netýká zranění, otravy a těžké podvýživy.)

Nedávno jsem měl na svém chatu k Telegramovému kanálu Symbiózy Života debatu o tom, co byla hlavní příčina tzv. Španělské chřipky. Sdílel jsem k tomu tento citát Johna Ohma:

Biologické konflikty a vztah mezi ústupem nemocí na jedné straně a takzvanou “španělskou chřipkou” na druhé straně.

“Pokud se podíváme na neustálý pokles úmrtnosti na všechny příčiny v důsledku nemocí v průběhu 20. století ve Spojených státech, jedním z hlavních vysvětlení je jednoduše rostoucí životní úroveň. Přejdem od předindustriální chudoby k postindustriálnímu bohatství a novým technologickým zdrojům se „biologické“ konflikty minulosti staly mnohem méně častými a mnohem snáze řešitelnými. Například „strach z hladomoru“ se stal mnohem méně častým a snáze řešitelným (nyní, když lidé disponují ledničkami, elektřinou, dovezenými potravinami atd.). Naopak můžeme pozorovat, jak války a sociopolitické konflikty vedou k nárůstu nemocí, protože si uvědomujeme, že nevyhnutelně způsobují mnohem větší počet biologických konfliktů mezi lidmi. Zajímavé je, že právě v roce 1918, poté, co první světová válka konečně začala ukazovat známky míru, začala takzvaná „epidemie“ chřipky z roku 1918. Zde můžeme vidět, jak může fáze hojení po konfliktu nastat u velkého počtu lidí, když lidé sdílejí stejný konflikt a když se tento konflikt kolektivně vyřeší. Nemoc v této době byla převážně respirační onemocnění, jehož biologický konflikt odpovídá konfliktu „teritoriálnímu strachu“ z agrese. Vzhledem k délce a intenzitě tohoto konfliktu agrese vyžadoval respirační systém mnoha lidí intenzivní hojení.”

Někteří z těch, kteří zastávají teorii toxinů se ohradili a přišli s různými hypotézami o příčinách této epidemie: např. jeden tvrdil, že španělská chřipka byla výsledkem masového vakcinačního programu, jiná zase přišla s tvrzením, že příznaky tzv. španělské chřipky lze nejlogičtěji vysvětlit otravou fosgenem. A existují i další hypotézy, jako např. otrava díky elektrifikaci (kniha "Neviditelná duha"), a jistě i mnoho dalších teorií "otrav".

Otrava či zranění se ale dají od tzv. nemocí (tedy smysluplných adaptací tkání včetně následných oprav) odlišit docela snadno. Kromě CT scanu HH, o kterém se zmiňuji výše je nutné vzít vždy do úvahy i toto:

"...zranění či otrava pronikne nebo zasáhne bez rozdílu různé tkáně, bez ohledu na jejich embryologický původ a histologii. Prostě nůž nebo jed projede/rozleptá epidermis i dermis a dalšími tkáněmi úplně stejně devastačně. Naproti tomu "nemoci" – SBS – probíhají vždy smysluplně jen na konkrétní tkáni a do okolní tkáně nezasahují. Tím se od sebe zranění/otrava vs nemoc také liší. Proto při zápalu plic je vždy zasažena tkáň průdušek (ektoderm) a při rakovině plic/TBC vždy plicní alveoly (endoderm). Často to zmiňuje ve svých textech Stefan Lanka, Ph.D.: "Díky Virchowovi a po něm byl potlačen poznatek, že nemoc je vždy omezena pouze na jednu ze čtyř vrstev tkání, které tvoří všechny orgány. Tím byly vyvráceny spekulace o chorobných jedech. Proto Virchow tento poznatek potlačil. V roce 1981 to byl právě Dr. Hamer, kdo toto vše a význam tkáňových typů pro vysvětlení nemocí, které byly od roku 1858 Virchowem aktivně potlačovány a poté zapomenuty, znovu objevil. Před rokem 1858 se vědělo a učilo, že změny nazývané nemocemi se vždy omezují na jednu vrstvu tkáně." Citace je z tohoto skvělého článku: [Vývoj medicíny a lidstva.](#)"

Další texty ke studiu:

[GNM: TEORIE TOXINŮ](#)

[GNM: TEORIE GENETICKÝCH NEMOCÍ](#)

[GNM: TEORIE STRAVY](#)

[GNM: TEORIE KARCINOGENŮ](#)

[Proč Germánská Nová Medicína není jen další „alternativní medicína“ a proč jelen a vlk nechodí k psychoterapeutovi?](#)

[GNM: Příběh George Catlina a 5 biologických zákonů v praxi](#)

[GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® \(GNM\)](#)

[Germánská nová medicína – 100% reprodukovatelná přírodní věda, jejíž platnost si může ověřit každý sám na sobě](#)
